02/08/2026

Κερκύρας Νεκτάριος: «Σήμερα, ο άνθρωπος στράφηκε στα επίγεια και χαμερπή»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την Κυριακή, 2 Αυγούστου 2026, Θ΄ Ματθαίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε στην Ιερά Μονή Υψηλού Παντοκράτορος, η οποία βρίσκεται απ' αιώνων οικοδομημένη στο υψηλότερο σημείο της Κέρκυρας, στο όρος Παντοκράτωρ.

Στην Κέρκυρα διατηρείται η παλαιά ευλαβική παράδοση, από την 1η έως και την 6η Αυγούστου, να συρρέει νυχθημερόν ο κερκυραϊκός λαός, από τον Νότο έως τον Βορρά του νησιού, προκειμένου να προσκυνήσει τη θαυματουργό εικόνα του

Παντοκράτορος Σωτήρος. Για το λόγο αυτό, η Ιερά Μονή παραμένει ανοικτή επί εικοσιτετραώρου, ενώ τελούνται αδιαλείπτως ιερές ακολουθίες, ώστε οι προσκυνητές να συμμετέχουν προσευχητικά.

Κατά τη Θεία Λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος πλαισιώθηκε, μεταξύ άλλων Ιερέων, από τον Αρχιερατικό Επίτροπο Βορειοανατολικής Κέρκυρας, Πρωτοπρεσβύτερο Ιωάννη Σαλβάνο, τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη Ανδρέα Γκιόκα και τους Διακόνους του. Μεταξύ του πολυπληθούς εκκλησιάσματος παρέστησαν επίσης ο Δήμαρχος Βόρειας Κέρκυρας, κ. Γεώργιος Μαχειμάρης και η Διοικήτρια του Γενικού Νοσοκομείου Κέρκυρας, κα. Αδαμαντία Εγγλεζοπούλου.

Ο Σεβασμιώτατος, κατά την ομιλία του, απευθυνόμενος στο πυκνό εκκλησίασμα, αρχικά, ανέλυσε τα νοήματα της ευαγγελικής περικοπής της Κυριακής. Επεσήμανε ότι οι άνθρωποι πάντοτε προσέβλεπαν προς τον ουρανό, διότι από εκεί έρχεται η βοήθεια στον καθένα μας, ενώ σήμερα στρέφουν το βλέμμα τους στα χαμερπή, στα επίγεια και στα χωμάτινα. Ακολούθως τόνισε ότι ο Κύριός μας, ως Θεάνθρωπος, είχε την ανάγκη της κοινωνίας μετά του Θεού Πατρός. Άλλωστε και τα τρία Πρόσωπα, ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, τα οποία αποτελούν τον έναν Θεό, κοινωνούν αγαπητικά. Αυτή η κοινωνία είναι η προσευχή, είναι ο διάλογος του ανθρώπου μετά του Θεού Πατρός μας, διά του οποίου εκείνος που έχει εσωτερική δύναμη βιώνει τον Πατέρα ως συμπαρόντα και Του ομιλεί. Γι’ αυτό και ο Κύριος αναζήτησε την απομόνωση και ανέβηκε μόνος στο όρος, προκειμένου να προσευχηθεί.

Στη συνέχεια, αναφερόμενος στην τρικυμία που συνάντησαν οι μαθητές, στάθηκε

ιδιαίτερα στον λόγο του Κυρίου «Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε» (Ματθ. 14, 27), επισημαίνοντας ότι αυτό το «μη φοβείσθε» απευθύνεται ιδιαιτέρως στον σύγχρονο άνθρωπο. Όπως ανέφερε, σήμερα οι άνθρωποι είμαστε φοβικοί απέναντι στον διπλανό και στον αδελφό μας, διότι δεν γνωρίζουμε ποιοι είναι οι άνθρωποι οι οποίοι μας περιβάλλουν. Γι’ αυτό υφίσταται καχυποψία και φόβος της αληθινής κοινωνίας με τον αδελφό και τον συνάνθρωπό μας.

Η κατάσταση αυτή, όπως επεσήμανε, οφείλεται στο γεγονός ότι οι άνθρωποι έχουμε αλλοιωθεί. Έχουμε αποκοπεί από τον ίδιο το Δημιουργό και Θεό μας και έχουμε προσκολληθεί στα πειρασμικά τεχνάσματα του διαβόλου, στο ψεύδος, στη συκοφαντία, στην πλεονεξία και στη διαβολή. Έτσι, ο καθένας σκέφτεται ότι ο διπλανός του μπορεί να τον διαβάλει, να τον αδικήσει ή να τον συκοφαντήσει και αρχίζει να κλείνεται στον εαυτό του και στο άτομό του. Αρχίζει τότε η μοναξιά και η απομόνωση, η οποία δημιουργεί ψυχικά τραύματα, διότι ο ίδιος ο άνθρωπος επέτρεψε στον πειρασμό να εισέλθει μέσα του και να αλλοιώσει το πρόσωπό του.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι, όταν ο ίδιος ο Θεός είναι παρών στη ζωή και στις σχέσεις μας, τότε δεν υφίσταται φόβος. Όπως ο Κύριος άπλωσε το χέρι Του, έπιασε τον Απόστολο Πέτρο και δεν τον άφησε να καταποντισθεί, έτσι και όταν παραδίδουμε τον εαυτό μας στα χέρια του Θεού, Εκείνος δεν μας αφήνει να καταποντισθούμε.

Ό,τι κι αν υπάρχει δίπλα μας, οι άνεμοι, οι κακές καιρικές συνθήκες, η κακία των ανθρώπων, οι διαβολείς ή οποιοσδήποτε εχθρός, ο Θεός δε θα επιτρέψει να πάθουμε βλάβη στη ζωή μας.

Ωστόσο, τόνισε ότι όλοι μας έχουμε έλλειμμα αληθινής κοινωνίας μετά του Θεού, διότι σκεπτόμαστε με υπολογισμούς, ακόμη και όταν καλούμαστε να παραδώσουμε τον εαυτό μας στα χέρια Του. Όταν υπάρχει ο υπολογισμός στη ζωή μας, δεν υπάρχει η αληθινή πίστη ούτε η αληθινή κοινωνία, ούτε με τον Θεό, ούτε με τους ανθρώπους.

Αυτό είναι το ζητούμενο της εποχής μας. Εκείνο που λείπει είναι η πίστη, δηλαδή η εμπιστοσύνη μας στο Θεό. Ο άνθρωπος καλείται να εμπιστευθεί στο Θεό τον εαυτό του, τα έργα του, την οικογένειά του, τα παιδιά του και όλα όσα του έχει χαρίσει Εκείνος.

Μάλιστα, με αφορμή τις πρόσφατες φυσικές καταστροφές στην πατρίδα μας, ο Σεβασμιώτατος σημείωσε ότι περιουσίες καταλύονται από τις φωτιές και ολόκληροι οικισμοί εξαφανίζονται. Τούτο συμβαίνει, όπως είπε, διότι όλοι υπολογίζουμε στη δική μας δύναμη και στα υπάρχοντά μας, θεωρώντας ότι αυτά είναι αποκλειστικά δικά μας, χωρίς να σκεπτόμαστε ότι τα πάντα μάς τα έχει παράσχει ο ίδιος ο Θεός, προκειμένου να διαβιώσουμε.

Ακολούθως, αναφέρθηκε στην αποστολική περικοπή της ημέρας, στην οποία ο Απόστολος Παύλος ομιλεί για τον τρόπο με τον οποίο οικοδομεί ο άνθρωπος επάνω στο θεμέλιο που είναι ο Ιησούς Χριστός. Άλλος οικοδομεί με «χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους» και άλλος με «ξύλα, χόρτον, καλάμην», όμως το έργο του καθενός θα φανερωθεί και θα δοκιμασθεί διά του πυρός (Α΄ Κορ. 3, 11-13). Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι ο Απόστολος Παύλος δεν ομιλεί για την εξωτερική, αλλά για την εσωτερική οικοδομή του ανθρώπου. Το ερώτημα είναι ποια υλικά χρησιμοποιούμε, ώστε να αποκτήσουμε δύναμη πίστεως και εμπιστοσύνης προς το Θεό και προς τους ανθρώπους. Ανάλογα με τα υλικά της ψυχής μας αναπτύσσεται και η πίστη και η εμπιστοσύνη μας στον Θεό.

Εάν ο άνθρωπος εμπιστεύεται το Θεό μόνο για το συμφέρον του και Του λέγει «κάνε μας αυτά και εμείς θα Σε πιστέψουμε», τότε η σχέση αυτή δεν είναι αληθινή. Και όταν ο Θεός δεν εκπληρώσει εκείνο που ζητούμε, επειδή δεν είναι προς το πνευματικό μας συμφέρον, τότε ο άνθρωπος Τον αρνείται. Ο Θεός, όμως, θέλει ολάκερη τη ζωή μας και Εκείνος θα τη φροντίσει.

Κλείνοτας, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι ζούμε σε μία εποχή πράγματι

δύσκολη, κατά την οποία οι άνθρωποι έχουμε κατακυριευθεί από τα πάθη, την πλεονεξία και την ηδονή, πιστεύοντας ότι εκεί εστιάζεται ολόκληρη η ζωή μας. Αυτό, όμως, αποτελεί το μεγαλύτερο λάθος. Η ζωή μας, όπως τόνισε, εστιάζεται μόνο στην παρουσία του Θεού.

Στο τέλος, ο κ. Νεκτάριος ευχαρίστησε τους πιστούς για την πολυπληθή και παρουσία τους, προτρέποντας όλους να παραμείνουν σταθεροί στον πνευματικό αγώνα της πίστεως. Τέλος, ευχήθηκε σε όλους χρόνια πολλά και ευλογημένα για την επικείμενη εορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και καλό πνευματικό αγώνα έως την εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, παρέχοντας την πατρική του ευλογία.

ΚΥΡΙΟΣ

